ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 17ης Ιουλίου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-118/96,

Thai Bicycle Industry Co. Ltd, εταιρία ταϊλανδικού δικαίου, με έδρα το Samutprakarn (Ταϊλάνδη), εκπροσωπούμενη από τους Jean-François Bellis και Richard Luff, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Freddy Brausch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον Antonio Tanca, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 648/96 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1996, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης, και την οριστική είσπραξη των επιβληθέντων προσωρινών δασμών (ΕΕ L 91, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. D. Cooke και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Ιανουαρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Με την παρούσα προσφυγή σκοπείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 648/96 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1996, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης, και την οριστική είσπραξη των επιβληθέντων προσωρινών δασμών (ΕΕ L 91, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε ως συνέχεια του κανονισμού (ΕΚ) 2414/95 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 1995, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 248, σ. 12, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

2 Η προσφεύγουσα, Thai Bicycle Industry Co. Ltd, είναι εταιρία ταϊλανδικού δικαίου που παράγει και εξάγει ποδήλατα προς την Κοινότητα. Παράγει επίσης ανταλλακτικά ποδηλάτων και μοτοποδηλάτων.

3 Κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Κατασκευαστών Ποδηλάτων, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 3 Φεβρουαρίου 1994 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης (ΕΕ C 35, σ. 3), κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

4 Η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα ερωτηματολόγιο έρευνας, στο οποίο αυτή απάντησε με έγγραφα της 21ης και 23ης Μαρτίου 1994. Τρεις άλλοι Ταϊλανδοί παραγωγοί ποδηλάτων συνεργάστηκαν στη διαδικασία έρευνας: η Bangkok Cycle Industrial Co. Ltd, η Siam Cycle MGF Co. Ltd (στο εξής: Siam) και η Victory Cycle Co. Ltd (στο εξής: Victory).

5 Στις 26 και στις 27 Σεπτεμβρίου 1994 η Επιτροπή επισκέφθηκε τις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας για να ελέγξει τις απαντήσεις της στο ερωτηματολόγιο έρευνας καθώς και κάθε άλλη κρίσιμη πληροφορία (επί τόπου έλεγχος).

6 Στις 13 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό, ο οποίος επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ 13,2 % στις εισαγωγές ποδηλάτων της προσφεύγουσας.

7 Με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 1995 η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα κύρια περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων είχε

επιβάλει τον προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ (στο εξής: προσωρινή κοινολόγηση). Η προσφεύγουσα σχολίασε την κοινολόγηση αυτή με έγγραφο της 13ης Νοεμβρίου 1995.

8 Με έγγραφο της 1ης Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή της γνωστοποίησε τα κύρια περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων θα πρότεινε στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ (στο εξής: οριστική κοινολόγηση). Η προσφεύγουσα σχολίασε την κοινολόγηση αυτή με έγγραφο της 12ης Φεβρουαρίου 1996.

9 Στις 28 Μαρτίου 1996 το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό, ο οποίος επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 13 % στις εισαγωγές ποδηλάτων της προσφεύγουσας.

Επίμαχοι κανονισμοί

10 Η έρευνα σχετικά με τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993 (σημείο 9 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

11 Προκειμένου να καθοριστεί το περιθώριο ντάμπινγκ των ποδηλάτων της προσφεύγουσας, η Επιτροπή και το Συμβούλιο (στο εξής: κοινοτικά όργανα) συνέκριναν την κανονική αξία των προϊόντων αυτών με τις τιμές εξαγωγής τους προς την Κοινότητα.

12 Η κανονική αξία δεν μπόρεσε να καθοριστεί βάσει της πραγματικής τιμής που ισχύει στην ταϊλανδική αγορά. Συγκεκριμένα, τα πωλούμενα στην αγορά αυτή μοντέλα δεν ήσαν συγκρίσιμα με εκείνα που επωλούντο για εξαγωγή προς την Κοινότητα (σημεία 37 και 38 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Συνεπώς, η κανονική αξία καθορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού, βάσει κατα-

σκευασμένης αξίας για τα εξαγόμενα προς την Κοινότητα προϊόντα (σημείο 39 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).

13 Η κατασκευασμένη αξία υπολογίστηκε με την προσθήκη στο κόστος παραγωγής των εξαγομένων μοντέλων ενός προσήκοντος ποσού, που αντιστοιχούσε στα έξοδα πωλήσεων, στις διοικητικές δαπάνες και στα λοιπά γενικά έξοδα (στο εξής: έξοδα ΠΓΔ), και ενός ευλόγου περιθωρίου κέρδους (σημείο 40 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).

14 Όσον αφορά το κόστος παραγωγής, η προσφεύγουσα είχε αναφέρει, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας, ότι το συνδεόμενο με την κατασκευή των ποδηλάτων της κόστος παραγωγής ανερχόταν σε 318 542 803 ταϊλανδικά μπατ (THB). Κατά τον επί τόπου έλεγχο, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το ύψος του κόστους παραγωγής που εμφανιζόταν στο λογαριασμό «κέρδη και ζημίες» της προσφεύγουσας ανερχόταν σε 362 704 018 THB. Λόγω της διαφοράς αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, να αυξήσει το γνωστοποιηθέν από την προσφεύγουσα κόστος παραγωγής κατά 2,4 % του κύκλου εργασιών της (σημείο 5.4 της οριστικής κοινολογήσεως).

15 Όσον αφορά τα έξοδα ΠΓΔ, ο λογαριασμός «κέρδη και ζημίες» της προσφεύγουσας περιείχε ένα κονδύλιο «έξοδα εξαγωγής» του οποίου το ύψος ανερχόταν σε 17 076 144 THB. Τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι η εταιρία δεν είχε παράσχει ικανοποιητική εξήγηση και απόδειξη όσον αφορά την πραγματική φύση των δαπανών αυτών. Συνεπώς αποφάσισαν, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, να κατανείμουν το ποσό αυτό μεταξύ των εγχώριων πωλήσεών της και των εξαγωγικών προς την Κοινότητα πωλήσεών της με βάση τον κύκλο εργασιών της (σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού). Κατόπιν της κατανομής αυτής, τα εξαγωγικά έξοδα της προσφεύγουσας ανέρχονταν σε 10 610 898 THB.

16 Όσον αφορά το περιθώριο κέρδους, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«(...) το κέρδος υπολογίζεται με βάση (...) το κέρδος το οποίο πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Αν τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, υπολογίζονται με βάση (...) το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος (...)».

17 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι το κέρδος ενός παραγωγού ή ενός εξαγωγέα δεν μπορούσε να αποτελέσει «αξιόπιστο» στοιχείο, υπό την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως, παρά μόνον εάν επραγματοποιείτο σε επαρκώς μεγάλο και αντιπροσωπευτικό αριθμό των εγχώριων πωλήσεών του. Κατά συνέπεια, καθόρισαν ότι το πραγματικό περιθώριο κέρδους ενός παραγωγού ή ενός εξαγωγέα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας μόνον όταν το μέγεθος των επικερδών εγχώριων πωλήσεών του αντιπροσώπευε τουλάχιστον το 10 % του συνολικού μεγέθους των εγχώριων πωλήσεών του όσον αφορά το ομοειδές προϊόν (σημείο 22 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, στο εξής: κριτήριο του 10 %).

18 Η προσφεύγουσα δεν πληρούσε το κριτήριο αυτό. Οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της αντιπροσώπευαν μόνον το 9,26 % των συνολικών εγχώριων πωλήσεών της. Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα αρνήθηκαν να χρησιμοποιήσουν το περιθώριο κέρδους της, το οποίο ανερχόταν στο 4,14 %. Αντί του περιθωρίου αυτού, χρησιμοποίησαν τον σταθμισμένο μέσον όρο περιθωρίου κέρδους της Siam και της Victory — 13,7 % — για τις οποίες είχε καταστεί δυνατός ο καθορισμός ενός αξιόπιστου κέρδους (σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).

19 Η τιμή εξαγωγής των ποδηλάτων της προσφεύγουσας καθορίστηκε βάσει της πράγματι καταβληθείσας ή της καταβλητέας τιμής για τα ποδήλατα που πωλήθηκαν προς εξαγωγή στην Κοινότητα, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού (σημείο 48 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

20 Η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής συγκρίθηκαν σε επίπεδο «εκ του εργοστασίου» και για κάθε συναλλαγή χωριστά (σημείο 49 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού).

21 Με το από 21 Μαρτίου 1994 έγγραφό της, η προσφεύγουσα ζήτησε προσαρμογή με το αιτιολογικό ότι πωλούσε το μεγαλύτερο τμήμα των ποδηλάτων της για εξαγωγή προς την Κοινότητα σε «original equipment manufacturers» (στο εξής: OEM), δηλαδή σε προμηθευτές που εμπορεύονται υπό το δικό τους σήμα προϊόντα παραγόμενα από άλλες επιχειρήσεις.

22 Η αίτησή της διατυπώθηκε ως εξής:

«(...) στον βαθμό που οι εξαγωγές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποιήθηκαν εν γένει βάσει πωλήσεων σε OEM, θα θέλαμε (...) να ζητήσουμε μια προσαρμογή προκειμένου να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενες διαφορές που υφίστανται όσον αφορά τις προϋποθέσεις και τους τρόπους πωλήσεως».

23 Το Συμβούλιο απέρριψε την αίτηση αυτή αναφέροντας τα εξής (σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού):

«Σε συνοδευτική επιστολή στις απαντήσεις του ερωτηματολογίου [της προσφεύγουσας, αυτή] ζήτησε με ασαφή τρόπο προσαρμογή για πωλήσεις OEM. Αυτό το αίτημα δεν διατυπώθηκε ρητά στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο ούτε τεκμηριώθηκε παρά τις σαφείς οδηγίες του ερωτηματολογίου (...). Επιπλέον, οι κυριότεροι όροι γι' αυτή την προσαρμογή δεν πληρούνταν: οι περισσότερες εξαγωγικές πωλήσεις [της προσφεύγουσας] δεν πραγματοποιήθηκαν σε επίπεδο που να αποτελεί πώληση OEM, ήτοι σε επίπεδο μεταξύ της κατασκευής και της διανομής. Οι εν λόγω πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν στην κοινοτική αγορά ουσιαστικά μόνο σε επίπεδο διανομής (...) προκύπτει ότι δεν υπήρχε σαφής

διαφορά μεταξύ του τρόπου τιμολόγησης των εξαγωγών προς τον ενδιαφερόμενο κατασκευαστή και των πωλήσεων στους διανομείς στην Κοινότητα. Συνεπώς, δεν χρειάζεται να γίνει προσαρμογή (OEM) στην προκειμένη περίπτωση.

Κατά την εξέταση του ισχυρισμού για OEM, διαπιστώθηκε ότι δεν πληρούνταν οι κυριότεροι όροι για προσαρμογή του σταδίου εμπορίας, δεδομένου ότι οι πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν κατά τα φαινόμενα σε ίδιο φάσμα πελατών τόσο στην εξαγωγική όσο και στην εγχώρια αγορά.»

24 Όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η σύγκριση της κανονικής αξίας με την τιμή εξαγωγής είχε καταδείξει την ύπαρξη ντάμπινγκ ως προς την προσφεύγουσα (σημείο 66 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού). Το Συμβούλιο, μετά από αναθεώρηση των υπολογισμών, καθόρισε το περιθώριο αυτό στο 13 % (σημεία 54 και 55 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιουλίου 1996, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

26 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς την προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, με έγγραφο της 21ης Νοεμβρίου 1997, ζήτησε από τους διαδίκους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία στις 19 Δεκεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα και το Συμβούλιο ανταποκρίθηκαν στην αίτηση αυτή εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

27 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιανουαρίου 1998.

28 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό, στο μέτρο που την αφορά,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

29 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

30 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους:

— παράβαση του βασικού κανονισμού, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει το πραγματικό περιθώριο κέρδους της για να καθορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία των εξαχθέντων προς την Κοινότητα προϊόντων της,

— παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να πραγματοποιήσει προσαρμογή για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που περιλαμβάνεται στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της που επωλήθησαν εντός της Κοινότητας σε αγοραστές OEM (στο εξής: προσαρμογή OEM).

31 Κατά την έγγραφη διαδικασία, η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας. Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι το επιχείρημα αυτό δεν συνιστούσε λόγο ακυρώσεως.

32 Καταρχάς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, όταν τα κοινοτικά όργανα θεσπίζουν δυνάμει των βασικών κανονισμών συγκεκριμένες δράσεις προστασίας αντιντάμπινγκ, διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 86, και της 29ης Μαΐου 1997, C-26/96, Rotexchemie, Συλλογή 1997, σ. I-2817, σκέψη 10, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 131, της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψη 72, της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-873, σκέψη 98, και της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψη 63).

33 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή επί των εκτιμήσεων αυτών πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 19, και 258/84, Nippon Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1923, σκέψη 21, της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 63, και Rotexchemie, όπ.π., σκέψη 11, και προπαρατεθείσες αποφάσεις του Πρωτοδικείου Climax Paper κατά Συμβουλίου, σκέψη 98, και Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 64).

1. *Επί του πρώτου λόγου που αφορά παράβαση του βασικού κανονισμού, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει το πραγματικό περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας για να καθορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία των εξαχθέντων προς την Κοινότητα προϊόντων της*

34 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο, για να καθορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει το πραγματικό περιθώριο κέρδους της αντί για τον σταθμισμένο μέσον όρο περιθωρίου κέρδους της Siam και της Victory.

35 Ο λόγος αυτός έχει τέσσερα σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο λόγος που προέβαλε το Συμβούλιο για να αρνηθεί να χρησιμοποιήσει το περιθώριο κέρδους της είναι προδήλως εσφαλμένος. Με το δεύτερο, αμφισβητεί το βάσιμο των προσαρμογών του κόστους της παραγωγής ποδηλάτων και των εξόδων της ΠΓΔ. Με το τρίτο και τέταρτο σκέλος, υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει, αντιστοίχως, το περιθώριο κέρδους της Siam και της Victory.

Πρώτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι, όσον αφορά τα περίπλοκα οικονομικά ζητήματα, το Συμβούλιο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Ωστόσο, αρνούμενο να χρησιμοποιήσει το πραγματικό περιθώριο κέρδους της για τον λόγο ότι το μέγεθος των επικερδών εγχώριων πωλήσεών της αντιπροσώπευε λιγότερο του 10 % του συνολικού μεγέθους των εγχώριων πωλήσεών της, το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας του.

37 Προς στήριξη της απόψεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι επιχειρήματα.

38 Πρώτον, η νομολογία του Δικαστηρίου απαιτεί να υπολογίζεται το περιθώριο κέρδους κατά προτεραιότητα βάσει των κερδών που πραγματοποίησε ο ενδιαφερόμενος παραγωγός επί των επικερδών εγχώριων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1992, C-105/90, Goldstar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-677, σκέψεις 36 έως 38).

39 Δεύτερον, το κριτήριο του 10 % δεν περιλαμβάνεται στον βασικό κανονισμό. Συνεπώς, το Συμβούλιο έθεσε μια εντελώς νέα προϋπόθεση. Από το 1985 η πάγια πρακτική του Συμβουλίου στηρίζεται στη χρησιμοποίηση του περιθωρίου κέρδους του ενδιαφερομένου παραγωγού όταν οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις του αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 5 % των εξαγωγικών πωλήσεών του στην Κοινότητα. Η προσφεύγουσα όμως ικανοποιεί την προϋπόθεση αυτή, καθόσον οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της αντιπροσωπεύουν το 5,35 % των εξαγωγικών πωλήσεών της προς την Κοινότητα.

40 Τρίτον, το κριτήριο του 10 % είναι αυθαίρετο. Οι παραγωγοί μπορούν να εκφύγουν της εφαρμογής του με την απόκρυψη ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων. Για παράδειγμα, αν η προσφεύγουσα είχε αποφασίσει να μην κοινοποιήσει το κόστος παραγωγής ορισμένων μοντέλων ποδηλάτων που πωλούνται επί ζημία στην εγχώρια αγορά, τα κοινοτικά όργανα θα είχαν διαπιστώσει ότι το μέγεθος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της αντιπροσώπευε πλέον του 10 % του συνολικού μεγέθους των εγχώριων πωλήσεών της.

41 Τέταρτον, σε απόλυτα μεγέθη, οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της προσφεύγουσας ήσαν σαφώς περισσότερες από τις αθροισμένες επικερδείς πωλήσεις της Siam και της Victory. Πράγματι, αποτελούσαν πλέον του 60 % των επικερδών πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην εγχώρια αγορά. Επομένως, το Συμβούλιο δεν μπορούσε λογικά να διαπιστώσει ότι οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της Siam και της Victory ήσαν πιο «αξιόπιστες» από εκείνες της προσφεύγουσας.

42 Πέμπτον, όσον αφορά την αξία, οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της προσφεύγουσας πληρούσαν το κριτήριο του 10 %. Αντιπροσώπευαν το 10,6 % της συνολικής αξίας των εγχώριων πωλήσεών της. Η εφαρμογή του κριτηρίου του 10 % στο μέγεθος και όχι στην αξία των εγχώριων πωλήσεων οδήγησε σε παράλογες συνέπειες. Το μέγεθος των επικερδών εγχώριων πωλήσεων ενός παραγωγού θα μπορούσε κάλιστα να αντιπροσωπεύει πλέον του 10 % του συνολικού μεγέθους των εγχώριων πωλήσεών του, αλλά να μην αποτελεί, λόγω της μειωμένης τιμής των πωλουμένων με περιθώριο κέρδους προϊόντων, παρά ένα ελάχιστο ποσοστό (για παράδειγμα 1 %) του πραγματοποιούμενου επί των εγχωρίων πωλήσεών του κύκλου εργασιών. Στην περίπτωση αυτή, δεν είναι λογικό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις του συνιστούν «αξιόπιστο» στοιχείο για να καθοριστεί η κατασκευασμένη κανονική αξία.

43 Έκτον, το κριτήριο του 10 % εφαρμόστηκε υπερβολικά αυστηρά, αν ληφθεί υπόψη ότι είναι εντελώς νέο. Έλειπε μόνο 0,74 % από τις επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της προσφεύγουσας για να ικανοποιήσει το κριτήριο αυτό. Επιπλέον, για πολλά μοντέλα ποδηλάτων, πλέον του 50 % και, σε ορισμένες περιπτώσεις, πλέον του 80 % των εγχώριων πωλήσεών της ήσαν επικερδείς.

44 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

45 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού:

«ως κανονική αξία νοείται η συγκρίσιμη τιμή, η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής [στο εξής: πραγματική τιμή (...) ή (...) κατασκευασμένη αξία]».

46 Σύμφωνα με το γράμμα και την οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, προς καθορισμό της κανονικής αξίας πρέπει να λαμβάνεται κατά προτεραιότητα υπόψη η πραγματική τιμή (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 277/85 και 300/85, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 11, και Goldstar κατά Συμβουλίου, όπ.π., σκέψη 12). Συγκεκριμένα, από το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι παρέκκλιση από την αρχή αυτή μπορεί να υπάρξει μόνον όταν καμία πώληση του ομοειδούς προϊόντος δεν έχει πραγματοποιηθεί με συνήθεις εμπορικές πράξεις ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση.

47 Η έννοια «συνήθεις εμπορικές πράξεις» αφορά τον χαρακτήρα των πωλήσεων θεωρουμένων καθεαυτές. Σκοπός της έννοιας αυτής είναι να αποκλειστούν, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι καταστάσεις όπου οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν πραγματοποιούνται υπό συνήθεις εμπορικές συνθήκες, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμή κατώτερη του κόστους παραγωγής (προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψη 13).

48 Προς τούτο, τα κοινοτικά όργανα θεωρούν ότι, όταν το μέγεθος των επικερδών εγχώριων πωλήσεων ενός παραγωγού είναι μικρότερο από το 10 % του συνολικού μεγέθους των εγχωρίων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος, η πραγματική τιμή δεν συνιστά την κατάλληλη βάση καθορισμού της κανονικής αξίας [βλ. σημεία 21 και 22 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού, σημείο 19 των αιτιολογικών σκέψεων του τελικού κανονισμού και σημείο 18 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού (ΕΚ) 2140/97 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 1997, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ατομικών τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων (φαξ) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ιαπωνίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας, Σιγκαπούρης, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 297, σ. 61)].

49 Η απαίτηση σύμφωνα με την οποία οι εγχώριες πωλήσεις πρέπει να καθιστούν δυνατή μια έγκυρη σύγκριση αφορά το αν οι πωλήσεις αυτές είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικές για να χρησιμεύσουν ως βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται στην εγχώρια αγορά πρέπει συγκεκριμένα να αντικατοπτρίζουν τη συνήθη συμπεριφορά των αγοραστών και να είναι αποτέλεσμα κανονικής διαμορφώσεως των τιμών (προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψη 15).

50 Κατά τη νομολογία, η απαίτηση αυτή ικανοποιείται εφόσον οι πραγματοποιηθείσες από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό πωλήσεις στην εγχώρια αγορά υπερβαίνουν το 5 % των εξαγωγικών πωλήσεων προς την Κοινότητα (προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψεις 16 και 17).

51 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα δεν μπόρεσαν να καθορίσουν την κανονική αξία των ποδηλάτων της προσφεύγουσας βάσει της πραγματικής τιμής, διότι τα μοντέλα τα οποία είχε πωλήσει στην ταϊλανδική αγορά δεν ήσαν συγκρίσιμα με εκείνα τα οποία είχε πωλήσει για εξαγωγή προς την Κοινότητα. Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν την κανονική αξία βάσει κατασκευασμένης αξίας για τα προϊόντα που εξήχθησαν προς την Κοινότητα.

52 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού:

«η κατασκευασμένη αξία [...] προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα [ΠΓΔ]. Το ποσό για τα έξοδα [ΠΓΔ] και το κέρδος [υπολογίζονται με βάση τα έξοδα και το κέρδος] που πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Αν τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, υπολογίζονται με βάση τα έξοδα στα οποία έχουν υποβληθεί και το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος. Αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από αυτές τις δύο μεθόδους, τα έξοδα που έχουν προκύψει και το κέρδος που έχει πραγματοποιηθεί υπολογίζονται με βάση τις πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής ή με οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση».

53 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, περιλαμβάνει συνεπώς τρεις μεθόδους υπολογισμού της κατασκευασμένης αξίας. Εν όψει της διατυπώσεως της διατάξεως αυτής, οι τρεις αυτές μέθοδοι πρέπει να εξετάζονται με τη σειρά εμφανίσεώς τους (προπαρατεθείσες αποφάσεις Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 61, και Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψη 35).

54 Το περιθώριο κέρδους πρέπει συνεπώς να υπολογίζεται κατά προτεραιότητα βάσει των κερδών που πραγματοποίησε ο εμπλεκόμενος παραγωγός επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος. Μόνο στην περίπτωση που τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή στερούνται αξιοπιστίας ή δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν, το περιθώριο κέρδους υπολογίζεται με αναφορά στα κέρδη που πραγματοποίησαν άλλοι παραγωγοί επί των εγχωρίων πωλήσεών τους του ομοειδούς προϊόντος.

55 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι, όταν ένας παραγωγός πραγματοποιεί κέρδη επί εγχωρίων πωλήσεων που αντιπροσωπεύουν λιγότερο από το 10 % του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος, τα κέρδη αυτά στερούνται «αξιοπιστίας» και, επομένως, «δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν» για να υπολογιστεί το περιθώριο κέρδους που πρέπει να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία.

56 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν τα κοινοτικά όργανα, χρησιμοποιώντας ένα τέτοιο κριτήριο, παρέβησαν τον βασικό κανονισμό ή υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

— Επί της θεσπίσεως του κριτηρίου του 10 %

57 Πρέπει να εξεταστούν οι αιτιάσεις σύμφωνα με τις οποίες (α) τα κοινοτικά όργανα δημιούργησαν μια νέα προϋπόθεση, (β) το κριτήριο του 10 % είναι αυθαίρετο και (γ) το κριτήριο αυτό αντιβαίνει προς προηγούμενη πρακτική των κοινοτικών οργάνων.

α) Επί της δημιουργίας νέας προϋποθέσεως

58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, θεσπίζοντας το κριτήριο του 10 %, δημιούργησαν μια νέα προϋπόθεση μη περιλαμβανόμενη στον βασικό κανονισμό.

59 Από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του προπαρατεθέντος κανονισμού προκύπτει ότι κάθε μέθοδος υπολογισμού του περιθωρίου κέρδους πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο τέτοιο ώστε να διατηρεί τον εύλογο χαρακτήρα της (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψεις 35 και 36).

60 Όταν ένας παραγωγός πωλεί υπερβολικά μεγάλο αριθμό προϊόντων στην εγχώρια αγορά σε τιμή κατώτερη από το κόστος παραγωγής, οι πωλήσεις του δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι πραγματοποιούνται υπό συνήθεις εμπορικές συνθήκες (βλ. ανωτέρω σκέψεις 47 και 48). Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα κέρδη που πραγματοποιεί επί των πωλήσεών του για να υπολογίσουν το περιθώριο κέρδους που πρέπει να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία. Αν τα κέρδη αυτά λαμβάνονταν υπόψη, η πρώτη μέθοδος υπολογισμού του περιθωρίου κέρδους θα έχανε τον εύλογο χαρακτήρα της.

61 Σκοπός όμως του κριτηρίου του 10 % είναι να εξασφαλίσει ότι τα κέρδη του παραγωγού πραγματοποιήθηκαν επί αρκούντως υψηλού αριθμού εγχώριων πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος.

62 Επομένως, θεσπίζοντας ένα τέτοιο κριτήριο, τα κοινοτικά όργανα ερμήνευσαν ορθώς τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού.

β) Επί του αυθαιρέτου χαρακτήρα του κριτηρίου του 10 %

63 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το κριτήριο του 10 % είναι αυθαίρετο.

64 Στο πλαίσιο της εννοίας των συνήθων εμπορικών πράξεων, τα κοινοτικά όργανα θεωρούν ότι, όταν ο όγκος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεων ενός

παραγωγού είναι κατώτερος του 10 % του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος, η πραγματική τιμή δεν συνιστά κατάλληλη βάση για να καθοριστεί η κανονική αξία (βλ. ανωτέρω σκέψεις 47 και 48).

65 Επομένως, είναι λογικό τα κοινοτικά όργανα, κατά τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, να θεωρούν ότι τα κέρδη που πραγματοποίησε ο παραγωγός αυτός επί των εν λόγω πωλήσεων ομοίως δεν συνιστούν κατάλληλη βάση για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους.

66 Συνεπώς, το κριτήριο του 10 % όχι μόνο δεν είναι αυθαίρετο, αλλά καταδεικνύει τη λογική συνέπεια της στάσης των κοινοτικών οργάνων στο πλαίσιο του καθορισμού της κανονικής αξίας. Είναι προφανές ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει σοβαρά ότι η δυνατότητα ενός παραγωγού να αποκρύψει ορισμένα στοιχεία που τον αφορούν μπορεί να προσδώσει αυθαίρετο χαρακτήρα στο προαναφερθέν κριτήριο.

γ) Επί της υπάρξεως προηγουμένης πρακτικής

67 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα, στο πλαίσιο του καθορισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, ακολουθούν την πρακτική του υπολογισμού του περιθωρίου κέρδους βάσει των κερδών που πραγματοποίησε ο εμπλεκόμενος παραγωγός επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών του, όταν οι πωλήσεις αυτές αντιπροσωπεύουν πλέον του 5 % των εξαγωγικών πωλήσεών του προς την Κοινότητα.

68 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τα κοινοτικά όργανα, όταν χρησιμοποιούν το περιθώριο εκτιμήσεως που τους παρέχει ο βασικός κανονισμός, δεν είναι υποχρεωμένα να εξηγούν λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια τα οποία σκοπεύουν να εφαρμόσουν σε κάθε κατάσταση, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εισάγουν νέες βασικές δυνατότητες επιλογής (βλ., στο πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5683, σκέψεις 28 και 29, και Nakajima κατά Συμβουλίου, όπ.π., σκέψη 118).

69 Επομένως, εν πάση περιπτώσει και χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα πρακτική, η ύπαρξη μιας τέτοιας πρακτικής δεν στερούσε καθεαυτή τα κοινοτικά όργανα από τη δυνατότητα θεσπίσεως του επίδικου κριτηρίου.

70 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα, θεσπίζοντας το κριτήριο του 10 %, δεν παρέβησαν τον βασικό κανονισμό ούτε υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

71 Συναφώς, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, ελλείψει ειδικής νομοθετικής διατάξεως, το κριτήριο αυτό παρέχει στους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες ορισμένη ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων εκτίμηση της αντιπροσωπευτικότητας των κερδών που πραγματοποίησε ένας παραγωγός επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών του ομοειδών προϊόντων. Λόγω της εγγυήσεως αυτής, το κριτήριο του 10 % πρέπει να γίνει δεκτό *και* παρέκκλιση από το νέο κριτήριο συγχωρείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψη 17).

— Επί της εφαρμογής του κριτηρίου του 10 % στην προσφεύγουσα

72 Πρέπει να εξεταστούν οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας που αφορούν (α) τις επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της σε απόλυτες τιμές, (β) την αξία των επικερδών εγχώριων πωλήσεών της και (γ) την αυστηρή εφαρμογή του κριτηρίου του 10 %.

α) Επί των πωλήσεων της προσφεύγουσας σε απόλυτες τιμές

73 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σε απόλυτες τιμές, οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της ήσαν σαφώς περισσότερες από το άθροισμα των επικερδών πωλή-

σεων της Siam και της Victory. Πράγματι, αντιπροσώπευαν πλέον του 60 % των πραγματοποιηθεισών στην εγχώρια αγορά επικερδών πωλήσεων.

74 Σκοπός του κριτηρίου του 10 % είναι να εξασφαλίσει ότι τα κέρδη που πραγματοποίησε ένας συγκεκριμένος παραγωγός επί των εγχωρίων πωλήσεών του του ομοειδούς προϊόντος συνιστούν εύλογη βάση υπολογισμού του περιθωρίου κέρδους που πρέπει να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία. Το ουσιώδες στοιχείο του κριτηρίου αυτού είναι συνεπώς η αναλογία των επικερδών εγχωρίων πωλήσεων του εν λόγω παραγωγού σε σχέση με το σύνολο των εγχωρίων πωλήσεών του.

75 Συνεπώς, ο συνολικός όγκος των επικερδών πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στην εγχώρια αγορά δεν ασκεί καμία επιρροή. Ουδόλως επηρεάζει τη διαπίστωση ότι οι επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της αντιπροσώπευαν λιγότερο από το 10 % των συνολικών εγχωρίων πωλήσεών της. Ομοίως, η σύγκριση των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της με εκείνες της Siam και της Victory δεν έχει καμία επίπτωση εφόσον, στη δική τους κλίμακα, οι παραγωγοί αυτοί πραγματοποιούσαν τα κέρδη τους επί ενός αρκούντως αντιπροσωπευτικού αριθμού εγχωρίων πωλήσεων.

β) Επί της αξίας των πωλήσεων της προσφεύγουσας

76 Η απόφαση περί εφαρμογής ενός συντελεστή 10 % στον όγκο αντί στην αξία των εγχώριων πωλήσεων εμπίπτει στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων.

77 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση αυτή θα μπορούσε να έχει παράλογες συνέπειες. Συναφώς, αναφέρει το παράδειγμα ενός παραγωγού του οποίου ο όγκος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεων θα αντιπροσώπευε πλέον του 10 %

του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών του αλλά δεν θα συνιστούσε, λόγω της μειωμένης τιμής των πωληθέντων με περιθώριο κέρδους προϊόντων, παρά ένα ελάχιστο ποσοστό (για παράδειγμα 1 %) του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε επί των εγχωρίων πωλήσεών του.

78 Το παράδειγμα αυτό, υποθετικό άλλωστε, δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την ορθότητα της προπαρατεθείσας αποφάσεως. Πράγματι, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να εξετάζουν, σε κάθε συγκεκριμένη κατάσταση, αν οι ιδιαίτερες περιστάσεις απαιτούν ή δικαιολογούν εξαίρεση από το κριτήριο του 10 %.

79 Επιπλέον, η απόφαση των κοινοτικών οργάνων δεν υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα κριτήρια που χρησιμοποιούν στο πλαίσιο της εννοίας των συνήθων εμπορικών πράξεων (βλ. ανωτέρω σκέψεις 47 και 48) και στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της αντιπροσωπευτικότητας των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά (βλ. ανωτέρω σκέψεις 49 και 50) εφαρμόζονται και στον όγκο των πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος.

γ) Επί της αυστηρής εφαρμογής του κριτηρίου του 10 %

80 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το κριτήριο του 10 % εφαρμόστηκε στην περίπτωσή της με υπερβολική αυστηρότητα.

81 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο όγκος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της αντιπροσώπευε το 9,26 % του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος.

82 Η διαπίστωση αυτή δεν επηρεάζεται από το ότι, για πολλά μοντέλα ποδηλάτων, οι εγχώριες πωλήσεις της ήταν στην πλειονότητά τους επικερδείς. Περαιτέρω, ούτε το ότι το κριτήριο του 10 % ήταν νέο ούτε το ότι έλειπε μόνο 0,74 % από

τις επικερδείς εγχώριες πωλήσεις της προσφεύγουσας για να ικανοποιήσουν το κριτήριο αυτό συνιστούσαν εξαιρετικές περιστάσεις επιτρέπουσες παρέκκλιση από το εν λόγω κριτήριο.

83 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα, εφαρμόζοντας το κριτήριο του 10 % στην προσφεύγουσα, δεν παρέβησαν τον βασικό κανονισμό ούτε υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

84 Επομένως, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμο.

Δεύτερο σκέλος: προσαρμογές του κόστους παραγωγής και των εξόδων ΠΓΔ

85 Ελλείψει προσαρμογής του κόστους παραγωγής ή των εξόδων ΠΓΔ της προσφεύγουσας, ο όγκος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της θα ήταν ίσος ή μεγαλύτερος του 10 % του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος.

86 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί το βάσιμο των προσαρμογών αυτών.

87 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός εύλογης προθεσμίας, η Επιτροπή μπορεί να συναγάγει προσωρινά ή οριστικά συμπεράσματα βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία. Το άρθρο 2, παράγραφος 11, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «όλοι οι υπολογισμοί κόστους βασίζονται επί των διαθέσιμων λογιστικών στοιχείων, κανονικά κατανεμημένων, όπου χρειάζονται, κατ' αναλογία προς τον κύκλο εργασιών».

Επί της προσαρμογής του κόστους παραγωγής της προσφεύγουσας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

88 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσαρμογή του κόστους της παραγωγής ποδηλάτων είναι αδικαιολόγητη. Κατά τον επιτόπιο έλεγχο, η προσφεύγουσα εξήγησε σαφώς ότι η διαφορά μεταξύ του ύψους του κόστους παραγωγής που αναφέρεται στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας και εκείνου που περιλαμβανόταν στο λογαριασμό της «ζημίες και κέρδη» αντιστοιχούσε στο κόστος κατασκευής ανταλλακτικών ποδηλάτων και μοτοποδηλάτων.

89 Περαιτέρω, η προσαρμογή συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις. Το Συμβούλιο θα έπρεπε να είχε επίσης προσαρμόσει το κόστος παραγωγής της Victory.

90 Στην περίπτωση της προσφεύγουσας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το κόστος παραγωγής ποδηλάτων αντιπροσώπευε το 87,8 % του συνόλου του κόστους της παραγωγής, ενώ ο πραγματοποιηθείς επί της πωλήσεως των ποδηλάτων αυτών κύκλος εργασιών αντιπροσώπευε το 90,2 % του συνολικού κύκλου εργασιών της. Η επίδικη προσαρμογή συνίστατο στην αύξηση του κόστους παραγωγής της κατά ποσόν αντιστοιχούν στη διαπιστωθείσα διαφορά, ήτοι στο 2,4 % του κύκλου εργασιών της. Στην περίπτωση της Victory, η προσφεύγουσα υπολόγισε ότι το ποσοστό του κόστους παραγωγής ποδηλάτων ήταν, όπως και στη δική της περίπτωση, μικρότερο από το ποσοστό του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε επί των πωλήσεων των ποδηλάτων αυτών. Παρά τη διαφορά αυτή όμως το Συμβούλιο δεν προέβη σε καμία προσαρμογή.

91 Επιπλέον, για να δικαιολογήσουν την εν λόγω έλλειψη προσαρμογής, τα κοινοτικά όργανα παρέθεσαν αντιφατικές αιτιολογίες. Στην οριστική κοινολόγησή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι, στην πραγματικότητα, το ποσοστό του κόστους παραγωγής ποδηλάτων της Victory ήταν μεγαλύτερο από το ποσοστό του κύκλου εργασιών της. Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας όμως το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Victory είχε εγκύρως εξηγήσει γιατί το ύψος του κόστους παραγωγής που αναφέρεται στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας ήταν διαφορετικό από εκείνο που περιλαμβανόταν στον λογαριασμό της «ζημίες και κέρδη».

92 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

93 Δεν αμφισβητείται ότι το ύψος του κόστους παραγωγής ποδηλάτων που ανέφερε η προσφεύγουσα στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας ήταν κατώτερο από εκείνο που περιλαμβανόταν στον λογαριασμό της «ζημίες και κέρδη». Βεβαίως, κατά τον επιτόπιο έλεγχο, η προσφεύγουσα εξήγησε ότι η διαφορά αυτή αντιστοιχούσε στο κόστος κατασκευής ανταλλακτικών ποδηλάτων και μοτοποδηλάτων.

94 Ωστόσο, από την εξέταση της δικογραφίας προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο βάσει του οποίου να μπορούν τα κοινοτικά όργανα να ελέγξουν την ακρίβεια της εξηγήσεώς της.

95 Συνεπώς, ορθώς τα κοινοτικά όργανα προχώρησαν σε προσαρμογή του κόστους παραγωγής της εφαρμόζοντας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, κατανομή κατ' αναλογία προς τον κύκλο εργασιών βάσει των διαθεσίμων λογιστικών στοιχείων.

96 Η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την οποία επίσης επικαλείται η προσφεύγουσα, απαγορεύει να αντιμετωπίζονται συγκρίσιμες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και διαφορετικές καταστάσεις κατά τρόπο πανομοιότυπο, εκτός αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93, Crispoltoni κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-4863, σκέψη 51, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 1995, Τ-466/93, Τ-469/93, Τ-473/93, Τ-474/93 και Τ-477/93, O'Dwyer κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2071, σκέψη 113, και NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 116).

97 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο εξήγησε ότι, όπως και στην περίπτωση της προσφεύγουσας, το ύψος του κόστους παραγωγής που ανέφερε η Victory στην

απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας ήταν διαφορετικό από εκείνο που περιλαμβανόταν στον λογαριασμό της «ζημίες και κέρδη». Ωστόσο, αντίθετα προς την προσφεύγουσα, η Victory είχε εξηγήσει τη διαφορά αυτή προσκομίζοντας ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία.

98 Η προσφεύγουσα όμως δεν υπέβαλε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να θέσει εν αμφιβόλω την εξήγηση αυτή.

99 Πρέπει συνεπώς, υπό τις συνθήκες αυτές, να γίνει δεκτό ότι η κατάσταση της Victory δεν ήταν συγκρίσιμη με εκείνη της προσφεύγουσας. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι δεν κατένειμαν επίσης το κόστος παραγωγής ποδηλάτων της Victory κατ' αναλογία προς τον κύκλο εργασιών της.

100 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα, προσαρμόζοντας το κόστος παραγωγής ποδηλάτων της προσφεύγουσας, δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε παραβίασαν την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί της προσαρμογής των εξόδων ΠΓΔ της προσφεύγουσας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

101 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσαρμογή των εξόδων της ΠΓΔ είναι αδικαιολόγητη. Απέδειξε το υποστατό των εξαγωγικών της εξόδων υποβάλλοντας κατάλογο όλων των εξαγωγικών πωλήσεών της περιέχοντα, για κάθε συναλλαγή, το ακριβές ποσό των πράγματι πραγματοποιηθεισών εξαγωγικών δαπανών. Το άθροισμα των δαπανών αυτών αντιστοιχεί στο ποσό των 17 076 144 THB που περιλαμβάνεται στη θέση «εξαγωγικά έξοδα» του λογαριασμού της «ζημίες και κέρδη».

102 Η προσαρμογή είναι επίσης αυθαίρετη. Κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής των ποδηλάτων της προς την Κοινότητα, τα κοινοτικά όργανα έλεγξαν το υποστατό των εξαγωγικών της εξόδων. Διαπίστωσαν ότι τα έξοδα αυτά ανέρχονταν στο ύψος των 12 540 882 ΤΗΒ. Επομένως, είναι παράλογος ο καθορισμός του ύψους των εξόδων αυτών στα 10 610 898 ΤΗΒ κατά τον υπολογισμό των εξόδων ΠΓΔ της προσφεύγουσας που περιλαμβάνονται στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της.

103 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

104 Το Πρωτοδικείο, για να εκτιμήσει το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, ζήτησε από τους διαδίκους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν σε διάφορες γραπτές και προφορικές ερωτήσεις. Από τα συλλεγέντα στοιχεία προκύπτει ότι τα σχετικά έξοδα είναι τα ακόλουθα.

105 Στο πλαίσιο του καθορισμού της κανονικής αξίας, η προσφεύγουσα είχε αναφέρει στην Επιτροπή, πριν από τον επί τόπου έλεγχο, ότι τα έξοδά της ΠΓΔ ανέρχονταν συνολικά σε 49 215 903 ΤΗΒ. Ως τέτοια έξοδα, η προσφεύγουσα ενέγραψε ένα ποσό 17 076 144 ΤΗΒ μόνο στη λογιστική θέση «εξαγωγικά έξοδα».

106 Παρά όμως τη σημασία της θέσεως αυτής, η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε, σε κανένα χρονικό σημείο της διοικητικής διαδικασίας, κατανομή των εν λόγω εξόδων. Ομοίως, δεν προσκόμισε ούτε προετοίμασε κανένα αποδεικτικό στοιχείο βάσει του οποίου να μπορούν τα κοινοτικά όργανα να προβούν σε πραγματικό έλεγχο του υποστατού των εξόδων αυτών.

107 Στο πλαίσιο του καθορισμού της τιμής εξαγωγής, η προσφεύγουσα είχε διαβιβάσει στην Επιτροπή, λίγες ημέρες πριν από τον επί τόπου έλεγχο, κατάλογο

των εξαγωγικών της πωλήσεων προς την Κοινότητα με αναφορά, για κάθε συναλλαγή, των δαπανών που υποτίθεται ότι είχαν πραγματοποιηθεί. Οι δαπάνες αυτές ανέρχονταν σε 7 743 186 THB. Ωστόσο, ο κατάλογος αυτός περιείχε πολλά σφάλματα, οπότε δεν μπορούσε, ως είχε, να χρησιμεύσει ως βάση για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής των ποδηλάτων της προσφεύγουσας προς την Κοινότητα. Η Επιτροπή έπρεπε επομένως να καθορίσει την τιμή αυτή βάσει των διαθεσίμων λογιστικών στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

108 Προς τούτο, κατά τον επί τόπου έλεγχο, η Επιτροπή εξέτασε, για δέκα περίπου εξαγωγικές πωλήσεις, το σύνολο των τιμολογίων από τα οποία προέκυπταν οι εξαγωγικές δαπάνες που όντως πραγματοποίησε η προσφεύγουσα. Βάσει του δείγματος αυτού, η Επιτροπή κατάρτισε νέο κατάλογο εξαγωγικών πωλήσεων της προσφεύγουσας προς την Κοινότητα. Από τον κατάλογο αυτό προέκυπτε ότι τα έξοδα ασφαλίσεως και μεταφοράς των προϊόντων της προσφεύγουσας ανέρχονταν σε 12 540 882 THB.

109 Αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το ποσό αυτό δεν έπρεπε κατ' ανάγκη να χρησιμεύσει ως βάση υπολογισμού των εξαγωγικών εξόδων της, αφαιρουμένων από τα έξοδα ΠΓΔ κατά τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας των προϊόντων της.

110 Πρώτον, το ποσό αυτό αποτελούσε απλώς προβολή των εξαγωγικών εξόδων της που πραγματοποιήθηκε βάσει των διαθεσίμων λογιστικών στοιχείων. Επομένως, ουδόλως αποδείκνυε το υποστατό των εξαγωγικών δαπανών που όντως πραγματοποίησε η προσφεύγουσα.

111 Δεύτερον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ο καθορισμός της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής διέπεται από χωριστούς κανόνες, ανεξάρτητους μεταξύ τους (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψεις 14 και 15, και 260/84, Minebea κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1975, σκέψεις 8 και 9, της 5ης Οκτωβρίου 1988, 260/85 και 106/86, TEC κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5855, σκέψη 31, και της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψη 15, και C-178/87, Minolta

Camera κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1577, σκέψη 12). Το ποσό όμως των 12 540 882 THB υπολογίστηκε για τον σαφή σκοπό του καθορισμού της καθαρής τιμής εξαγωγής των ποδηλάτων της προσφεύγουσας προς την Κοινότητα στο στάδιο «εκ του εργοστασίου». Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνταν να λάβουν το ποσό αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας των προϊόντων της.

112 Ορθώς επομένως τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε προσαρμογή των εξαγωγικών εξόδων που προέβαλε η προσφεύγουσα εφαρμόζοντας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, κατανομή κατ' αναλογία του κύκλου εργασιών βάσει των διαθεσίμων λογιστικών στοιχείων.

113 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

Τρίτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της Siam

Επιχειρήματα των διαδίκων

114 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της, το Συμβούλιο δεν μπορούσε εγκύρως να χρησιμοποιήσει τα κέρδη που πραγματοποίησε η Siam επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος. Συγκεκριμένα, τα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν το κριτήριο του 10 % μόνο στις εγχώριες πωλήσεις για τις οποίες ο παραγωγός αυτός είχε κοινοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής των ποδηλάτων. Αν όμως τα κοινοτικά όργανα είχαν λάβει υπόψη το σύνολο των εγχωρίων πωλήσεων της Siam, θα είχαν διαπιστώσει ότι οι επικερδείς πωλήσεις της αντιπροσώπευαν μόνο το 9,45 % των συνολικών εγχωρίων πωλήσεών της.

115 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα κέρδη που πραγματοποίησε η Siam «δεν ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθούν» για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους, ουδέποτε χρησιμοποίησε τα κέρδη που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα επί των ιδίων εγχωρίων πωλήσεών της. Απλώς χρησιμοποίησε τη μία από τις λοιπές μεθόδους υπολογισμού που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

116 Το επιχείρημα του Συμβουλίου πρέπει να απορριφθεί. Ο δικαστικός έλεγχος αφορά το υποστατό των πραγματικών στοιχείων που έλαβαν υπόψη τα κοινοτικά όργανα καθώς και το αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών. Αν όμως διαπιστωνόταν ότι ο υπολογισμός του περιθωρίου κέρδους που ελήφθη υπόψη για να καθοριστεί η κατασκευασμένη κανονική αξία των ποδηλάτων της προσφεύγουσας στηριζόταν σε ανακριβή περιστατικά ή προέκυπτε από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ένας τέτοιος υπολογισμός θα επηρέαζε το κύρος του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και, επομένως, θα συνεπαγόταν την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

117 Κατά την περίοδο έρευνας, η Siam πώλησε (...) [1] μονάδες στην ταϊλανδική αγορά. Παρέσχε στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής της μόνο για (...) μονάδες. Βάσει των στοιχείων αυτών, τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν ότι (...) μονάδες είχαν πωληθεί με περιθώριο κέρδους.

118 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, υποστηρίζοντας ότι η εφαρμογή του κριτηρίου του 10 % στο σύνολο των εγχωρίων πωλήσεων της Siam [(...) μονάδες] μετέθεσε το όριο της αντιπροσωπευτικότητας των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της [(...) μονάδες] στο 9,45 %, υποθέτει κατ' ανάγκη ότι οι εγχώριες πωλήσεις για τις οποίες ο παραγωγός αυτός δεν κοινοποίησε πληροφοριακά στοιχεία στην Επιτροπή [(...) μονάδες] πραγματοποιήθηκαν όλες επί ζημία.

1 — Ορισμένα στοιχεία αποσιωπώνται για να προστατευθούν τα εμπιστευτικά πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν τη Siam και τη Victory.

119 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας το κριτήριο του 10 % στις πωλήσεις αποκλειστικά των μονάδων για τις οποίες η Siam είχε κοινοποιήσει στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής της [(...) μονάδες].

120 Πρώτον, (...) μονάδες αντιπροσώπευαν ένα σημαντικό ποσοστό, ήτοι το 46,1 %, των πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποίησε η Siam στην εγχώρια αγορά [(...) μονάδες]. Δεύτερον, από τα διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία προέκυπτε ότι ο όγκος των επικερδών εγχωρίων πωλήσεων της Siam [(...) μονάδες] αντιπροσώπευε πλέον του 20 % του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος [(...) μονάδες]. Τρίτον, τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν λόγο να αμφιβάλλουν για την αξιοπιστία των στοιχείων που διαβίβασε η Siam. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο, χωρίς να αντικρουστεί από την προσφεύγουσα, εξήγησε ότι ο λόγος για τον οποίο η Siam δεν είχε κοινοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το κόστος της παραγωγής των (...) επίδικων μονάδων δεν ήταν ότι οι μονάδες αυτές είχαν πωληθεί επί ζημία — όπως το υποθέτει η προσφεύγουσα —, αλλά ότι είχαν κατασκευαστεί κατά τη διάρκεια λογιστικής χρήσεως προηγουμένης της περιόδου έρευνας.

121 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη χρησιμοποιώντας τα κέρδη που πραγματοποίησε η Siam επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος για να υπολογίσουν το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της προσφεύγουσας.

122 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

Τέταρτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της Victory

Επιχειρήματα των διαδίκων

123 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να περιληφθεί στην κατασκευασμένη αξία των προϊόντων της, το

Συμβούλιο δεν μπορούσε εγκύρως να χρησιμοποιήσει τα κέρδη που πραγματοποίησε η Victory επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος. Συγκεκριμένα, τα πληροφοριακά στοιχεία που αφορούσαν τον παραγωγό αυτό δεν ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθούν.

124 Πρώτον, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας, η Victory δεν παρέσχε κανένα πληροφοριακό στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί η Επιτροπή να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους της. Ακόμη και κατά τον επί τόπου έλεγχο, η Victory κοινοποίησε στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής της που αφορούσαν αποκλειστικά έναν πολύ περιορισμένο αριθμό των εγχωρίων πωλήσεών της.

125 Δεύτερον, η μέση τιμή πωλήσεων των ποδηλάτων της Victory στην εγχώρια αγορά υπολογίστηκε βάσει ενός απλού δείγματος 110 τιμολογίων. Αυτό το δείγμα όμως αντιπροσώπευε μόλις το 15 % του συνόλου των εγχωρίων πωλήσεων της Victory.

126 Τρίτον, η Victory πραγματοποίησε τις εγχώριες πωλήσεις της σε διαφορετικό εμπορικό επίπεδο απ' ό,τι η προσφεύγουσα. Πώλησε τα προϊόντα της σε περιορισμένες ποσότητες σε μικρούς εμπόρους λιανικής, ενώ η προσφεύγουσα πώλησε τα προϊόντα της σε μεγάλες ποσότητες σε σημαντικούς διανομείς.

127 Τέταρτον, ήταν προφανές ότι το κόστος παραγωγής ποδηλάτων της Victory δεν ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθεί.

128 Συναφώς, το κόστος παραγωγής που γνωστοποίησε ο παραγωγός αυτός στην Επιτροπή ήταν εσφαλμένο. Ως απόδειξη, η προσφεύγουσα προσκομίζει έναν πίνακα στον οποίο γίνεται σύγκριση, για ορισμένα μοντέλα ποδηλάτων, της μέσης τιμής πωλήσεως και του μέσου κόστους παραγωγής της προσφεύγουσας με εκείνα της Victory (παράρτημα 5 του υπομνήματος απαντήσεως). Από τη σύγκριση αυτή προκύπτουν δύο πράγματα. Αφενός, η μέση τιμή πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory στην εγχώρια αγορά υπερέβη κατά 25 έως 45 % το μέσο

κόστος παραγωγής των ποδηλάτων αυτών. Για πανομοιότυπα όμως μοντέλα πωλούμενα σε παρόμοιες τιμές, το περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας ήταν γενικώς αρνητικό. Επομένως, το περιθώριο κέρδους της Victory δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Αφετέρου, για πανομοιότυπα μοντέλα ποδηλάτων πωλούμενα σε παρόμοιες τιμές, το κόστος παραγωγής της Victory είναι πολύ χαμηλότερο από εκείνο της προσφεύγουσας. Το συνολικό κέρδος εκμεταλλεύσεως όμως που πραγματοποίησαν οι δύο αυτοί παραγωγοί είναι ισοδύναμο. Επομένως, το κόστος παραγωγής που κοινοποίησε η Victory είναι εσφαλμένο.

129 Περαιτέρω, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής ποδηλάτων της Victory. Παρέλειψε να λάβει υπόψη ένα ποσόν (...) ΤΗΒ που αφορούσε την αγορά ανταλλακτικών ποδηλάτων. Η παράλειψη αυτή είχε ως αποτέλεσμα να αυξήσει το περιθώριο κέρδους της Victory και, συνεπώς, την κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της προσφεύγουσας.

130 Το Συμβούλιο φρονεί ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελή. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα κέρδη που πραγματοποίησε η Victory «δεν ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθούν» για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους, το Συμβούλιο ουδέποτε χρησιμοποίησε τα κέρδη που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα επί των εγχωρίων πωλήσεών της. Απλώς προσέφυγε σε μία από τις λοιπές μεθόδους υπολογισμού που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', σημείο ii, του βασικού κανονισμού.

131 Το τέταρτο επιχείρημα της προσφεύγουσας αποτελεί νέο λόγο ακυρώσεως ο οποίος είναι απαράδεκτος κατ' εφαρμογή του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Συγκεκριμένα, το ζήτημα της ακρίβειας του κόστους παραγωγής της Victory και του υπολογισμού του προβλήθηκε για πρώτη φορά από την προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

132 Για τους λόγους που παρατέθηκαν στη σκέψη 116 ανωτέρω, το πρώτο επιχείρημα του Συμβουλίου πρέπει να απορριφθεί.

133 Προκειμένου να εκτιμήσει το βάσιμο του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο ζήτησε από το Συμβούλιο να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσει, μεταξύ άλλων, την προσωρινή και οριστική κοινολόγηση σχετικά με τη Victory. Η προσφεύγουσα προσκόμισε, με το παράρτημα 1 του υπομνήματος απαντήσεως, την απάντηση της Victory στο ερωτηματολόγιο έρευνας.

134 Τα επιχειρήματά της θα εξεταστούν με τη σειρά που προβλήθηκαν.

— Επί των πληροφοριακών στοιχείων που διαβίβασε η Victory

135 Αντίθετα προς την άποψη της προσφεύγουσας, η Victory διαβίβασε, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας, ακριβή πληροφοριακά στοιχεία όσον αφορά τις ποσότητες και την αξία των προϊόντων τα οποία είχε πωλήσει κατά την περίοδο έρευνας στην εγχώρια αγορά. Από την προσωρινή και οριστική κοινολόγηση σχετικά με τον παραγωγό αυτό προκύπτει ότι τα εν λόγω στοιχεία συμπληρώθηκαν κατά τον επί τόπου έλεγχο. Ορθώς επομένως η Επιτροπή θεώρησε ότι τα στοιχεία που της παρέσχε η Victory ήσαν επαρκή για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των προϊόντων της.

136 Επομένως, το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

— Επί της μέσης τιμής πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory

137 Η Επιτροπή, προκειμένου να καθορίσει τη μέση τιμή πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory στην εγχώρια αγορά, επέλεξε ένα δείγμα 110 τιμολογίων εκδοθέντων από τον παραγωγό αυτόν κατά την περίοδο έρευνας. Με βάση τα τιμολόγια αυτά, υπολόγισε μια μέση καθαρή τιμή τιμολογήσεως για κάθε μοντέλο ποδηλάτου. Πολλαπλασίασε την τιμή αυτή επί τον αριθμό των πράγματι πωληθέντων μοντέλων και έλαβε έτσι μια συνολική καθαρή αξία τιμολογήσεως για κάθε μοντέλο. Προσέθεσε εν συνεχεία τις συνολικές καθαρές αξίες κάθε

μοντέλου και κατέληξε σ' ένα υπολογισμό του συνολικού κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε επί των εγχωρίων πωλήσεων ποδηλάτων. Εν συνεχεία, συνέκρινε τον υπολογισμό αυτό με τον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε επί των εγχωρίων πωλήσεων ποδηλάτων που περιλαμβανόταν στον λογαριασμό «ζημίες και κέρδη» της Victory. Η σύγκριση αυτή έδειξε την ύπαρξη μιας αμελητέας αποκλίσεως, ήτοι 0,54 %, μεταξύ των δύο αριθμών.

138 Επομένως, καθορίζοντας τη μέση τιμή πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory με βάση τα 110 επίδικα τιμολόγια, τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν σε αξιόπιστο αποτέλεσμα. Κατά συνέπεια, το δεύτερο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

— Επί της διαφοράς εμπορικού επιπέδου

139 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Victory πραγματοποιούσε τις εγχώριες πωλήσεις της σε διαφορετικό εμπορικό επίπεδο από το δικό της. Ωστόσο, δεν απέδειξε για ποιο λόγο το γεγονός αυτό, αν υποτεθεί αποδεδειγμένο, εμπόδιζε τα κοινοτικά όργανα να χρησιμοποιήσουν τα κέρδη που πραγματοποίησε ο παραγωγός αυτός επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών του κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους που έπρεπε να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της προσφεύγουσας. Επομένως, το τρίτο επιχείρημά της δεν ευσταθεί.

— Επί του κόστους παραγωγής της Victory

140 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το κόστος παραγωγής που διαβίβασε η Victory στην Επιτροπή είναι εσφαλμένο και ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά τον υπολογισμό του κόστους αυτού.

141 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το παραδεκτό των επιχειρημάτων αυτών με το αιτιολογικό ότι δεν προβλήθηκαν με την προσφυγή.

142 Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προκύπτει ότι το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ωστόσο, ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 1982, 108/81, Amylum κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1982, σ. 3107, σκέψη 25, και της 19ης Μαΐου 1983, 306/81, Verros κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1755, σκέψη 9, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463, σκέψη 38).

143 Στο εισαγωγικό τμήμα της προσφυγής της (σ. 6), η προσφεύγουσα τόνισε ότι «τα πληροφοριακά στοιχεία [σχετικά με τη] Victory [είχαν] παίξει βασικό ρόλο κατά τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους [της]». Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως (σ. 13 έως 15 της προσφυγής), ανέφερε ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήσαν πλήρη, οπότε δεν μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως βάση για τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας των προϊόντων της. Συναφώς, τόνισε (σ. 13) ότι ήσαν ιδιαιτέρως ύποπτα τα στοιχεία σχετικά με τα κέρδη που πραγματοποίησε η Victory επί των επικερδών εγχωρίων πωλήσεών της του ομοειδούς προϊόντος.

144 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν το ακριβές του κόστους παραγωγής που διαβίβασε η Victory και του υπολογισμού του αποτελούν την ανάπτυξη ισχυρισμού που προβλήθηκε προηγουμένως με την προσφυγή και συνδέονται στενά με αυτόν.

145 Δεδομένου ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι παραδεκτά, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμό τους.

146 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο συγκριτικός πίνακας που περιέχει το παράρτημα 6 του υπομνήματος απαντήσεως αποδεικνύει ότι το κόστος παραγωγής που διαβίβασε η Victory στην Επιτροπή ήταν προδήλως εσφαλμένο.

147 Ωστόσο, στον πίνακα αυτόν, η προσφεύγουσα απλώς ανέγραψε τα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων μοντέλων ποδηλάτων χωρίς μάλιστα να αναφέρει γιατί τα δικά της μοντέλα θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο έγκυρης ή χρήσιμης συγκρίσεως με εκείνα της Victory. Επιπλέον, δεν παρέσχε καμία εξήγηση ως προς τον τρόπο κατά τον οποίο είχε υπολογίσει το μέσο κόστος παραγωγής και τις μέσες τιμές πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory.

148 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο επίδικος πίνακας δεν έχει καμία αποδεικτική δύναμη.

149 Η προσφεύγουσα φρονεί περαιτέρω ότι τα κοινοτικά όργανα, δεχόμενα ότι το κόστος παραγωγής ποδηλάτων που έφερε η Victory κατά την περίοδο έρευνας ανερχόταν σε (...) THB, παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ένα ποσό (...) THB που αντιστοιχεί στην αγορά ανταλλακτικών ποδηλάτων.

150 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, από τις απαντήσεις που έδωσε το Συμβούλιο στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι η Victory δεν χρησιμοποιούσε αυτά τα ανταλλακτικά κατά την κατασκευή των ποδηλάτων της, αλλά τα μεταπωλούσε ως είχαν στην εγχώρια αγορά. Επομένως, το ποσό των (...) THB δεν έπρεπε να περιληφθεί στο κόστος παραγωγής ποδηλάτων της Victory.

151 Από το σύνολο των προεκτεθέντων λόγων προκύπτει ότι το τέταρτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

152 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του δευτέρου λόγου που αφορά παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να πραγματοποιήσει προσαρμογή για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που περιλαμβάνεται στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της προσφεύγουσας που πωλήθηκαν εντός της Κοινότητας σε αγοραστές ΟΕΜ

Επιχειρήματα των διαδίκων

153 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε, για δύο λόγους, να πραγματοποιήσει προσαρμογή για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που έπρεπε να περιληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της που πωλήθηκαν εντός της Κοινότητας στους αγοραστές ΟΕΜ. Αφενός, η περί προσαρμογής αίτησή της δεν στηριζόταν σε δικαιολογητικά έγγραφα. Αφετέρου, οι πωλήσεις της δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της προσαρμογής ΟΕΜ. Οι λόγοι αυτοί είναι αντίθετοι προς το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

Επί της προϋποθέσεως περί αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα

154 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να προβούν αυτεπαγγέλτως σε προσαρμογή ΟΕΜ, ακόμη και ελλείψει αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα.

155 Η προσαρμογή ΟΕΜ πραγματοποιείται στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι ως κανονική αξία ενός προϊόντος νοείται η «συγκρίσιμη» τιμή, η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για το προϊόν αυτό στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής. Ωστόσο, όταν ένας παραγωγός πωλεί τα προϊόντα του τόσο για εξαγωγή προς την Κοινότητα σε ΟΕΜ όσο και, υπό το δικό του σήμα, σε συνήθεις μεταπωλητές στην εγχώρια αγορά, οι εγχώριες πωλήσεις του παύουν να είναι «συγκρίσιμες» με τις προς εξαγωγή πωλήσεις του. Συγκεκριμένα, οι πωλήσεις ΟΕΜ

πραγματοποιούνται εν γένει σε χαμηλότερες τιμές και με μικρότερο περιθώριο κέρδους απ' ό,τι οι εγχώριες πωλήσεις προϊόντων φερόντων σήμα. Στην περίπτωση αυτή, η κανονική αξία των προϊόντων που πωλήθηκαν για εξαγωγή προς την Κοινότητα καθορίζεται βάσει μιας κατασκευασμένης αξίας. Κατά τον καθορισμό της αξίας αυτής, η προσαρμογή ΟΕΜ επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές τιμής και κερδών. Η προσαρμογή αυτή συνίσταται στη χρησιμοποίηση ενός κατ' αποκοπήν περιθωρίου κέρδους μικρότερου από το περιθώριο κέρδους που όντως πραγματοποίησε ο παραγωγός επί των εγχωρίων πωλήσεών του προϊόντων φερόντων σήμα.

156 Στο μέτρο που ο σκοπός της προσαρμογής ΟΕΜ συνίσταται στον καθορισμό μιας κατασκευασμένης κανονικής αξίας συγκρίσιμης προς την τιμή εξαγωγής, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, να πραγματοποιήσουν αυτεπαγγέλτως την προσαρμογή. Στην πραγματικότητα, η προϋπόθεση περί αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα αφορά μόνον τις προσαρμογές που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού. Η προσαρμογή ΟΕΜ όμως δεν αναφέρεται στη διάταξη αυτή.

157 Περαιτέρω, η προσαρμογή ΟΕΜ δεν συνιστά προσαρμογή βάσει του σταδίου εμπορίας. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρει τα σημεία 11 και 24 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 54, σ. 12, στο εξής: κανονισμός 535/87).

158 Εν πάση περιπτώσει, οι προσαρμογές σχετικά με το στάδιο εμπορίας καταργήθηκαν με τον βασικό κανονισμό. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), απαιτούσε να συγκρίνονται η τιμή εξαγωγής και η κανονική αξία στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Ομοίως, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, οι παραγωγοί ή εξαγωγείς μπορούσαν να πετύχουν προσαρμογή σχετικά με το στάδιο εμπορίας, υπό την προϋπόθεση ότι είχαν υποβάλει σχετική δικαιολογημένη αίτηση. Οι παράγραφοι όμως 9 και 10 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού κατάργησαν τις εν λόγω αναφορές στο στάδιο εμπορίας.

159 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσαρμογή ΟΕΜ συνιστά προσαρμογή σχετική με το στάδιο εμπορίας. Οι ΟΕΜ πωλούν, υπό το δικό τους σήμα, προϊόντα κατασκευασμένα από άλλους παραγωγούς. Ωστόσο, χρησιμοποιούν πανομοιότυπα δίκτυα διανομής με εκείνα των παραγωγών. Ασκούν ειδικές λειτουργίες και αντιπροσωπεύουν συνεπώς ένα πρόσθετο στάδιο μεταξύ της κατασκευής και της διανομής των προϊόντων. Προς στήριξη της απόψεώς του, το Συμβούλιο επικαλείται, μεταξύ άλλων, το σημείο 29 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 4062/88 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1988, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιντεοκασετών και κυλίνδρων βιντεοταινιών καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας και Χονγκ Κονγκ (ΕΕ L 356, σ. 47).

160 Η προϋπόθεση περί αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα δεν αφορά αποκλειστικά τις προσαρμογές του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, αλλά όλες τις προσαρμογές σχετικά με το στάδιο εμπορίας (προπαρατεθείσες αποφάσεις Minebea κατά Συμβουλίου, σκέψη 43 και της 10ης Μαρτίου 1992, Canon κατά Συμβουλίου, σκέψη 32). Μια τέτοια προϋπόθεση θα ήταν ακόμη πιο δικαιολογημένη στην περίπτωση προσαρμογής ΟΕΜ. Συγκεκριμένα, η προσαρμογή αυτή συνίσταται στη συνεκτίμηση των διαφορών τιμής και κερδών μεταξύ των εξαγωγικών προς την Κοινότητα πωλήσεων στους ΟΕΜ και των εγχωρίων πωλήσεων προϊόντων φερόντων σήμα. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στον εμπλεκόμενο παραγωγό να αποδείξει αν, και σε ποιο βαθμό, είναι δικαιολογημένη η προσαρμογή ΟΕΜ. Επιπλέον, στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα απαιτούν λεπτομερή και τεκμηριωμένα στοιχεία για όλες τις πτυχές που αφορούν τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

161 Αντίθετα προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, ο βασικός κανονισμός δεν κατάργησε τις προσαρμογές που αφορούν το στάδιο εμπορίας. Το άρθρο 2, παράγραφος 9, ορίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, για να πραγματοποιήσουν έγκυρη σύγκριση μεταξύ των εξαγωγικών πωλήσεων και των εγχωρίων πωλήσεων, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, υπό τη μορφή προσαρμογών, τα διάφορα στάδια εμπορίας.

Επί των προϋποθέσεων προσαρμογής OEM

162 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι προϋποθέσεις της προσαρμογής OEM καθορίστηκαν από το Συμβούλιο στο σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού 535/87. Εν προκειμένω όμως η προσφεύγουσα πληροί τις προϋποθέσεις αυτές.

163 Αφενός, όλες οι εξαγωγικές προς την Κοινότητα πωλήσεις της πραγματοποιήθηκαν σε εισαγωγείς που μεταπωλούσαν τα προϊόντα της υπό το δικό τους σήμα — εξαιρουμένων δύο ειδικών μοντέλων (Pheasant και Flamingo) τα οποία πωλούσε υπό το δικό της σήμα εντός της Κοινότητας σε συνήθεις διανομείς.

164 Αφετέρου, τα εξαχθέντα προς την Κοινότητα μοντέλα είχαν κατασκευαστεί αποκλειστικά κατά παραγγελία των κοινοτικών OEM, σύμφωνα με τις ειδικές και λεπτομερείς οδηγίες τους. Το σχέδιο και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των μοντέλων αυτών ήσαν συνεπώς διαφορετικά από εκείνα των μοντέλων που πωλούσε η προσφεύγουσα υπό το δικό της σήμα στην εγχώρια αγορά.

165 Η προσφεύγουσα απέδειξε το υποστατό των περιστατικών αυτών με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο και κατά τον επί τόπου έλεγχο.

166 Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να προβούν σε προσαρμογή OEM κατά τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας των προϊόντων της.

167 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν όφειλε να πληροί τις δύο πρόσθετες προϋποθέσεις που επέβαλε, κατ' αυτήν, το Συμβούλιο, ήτοι:

— να αποδείξει ότι οι εξαγωγικές προς την Κοινότητα πωλήσεις της στους OEM είχαν πραγματοποιηθεί σε χαμηλότερη τιμή και με μικρότερο περιθώριο κέρδους απ' ό,τι οι εγχώριες πωλήσεις της προϊόντων φερόντων σήμα,

— να αποδείξει ότι υπήρχε διαφορά τιμολογήσεως μεταξύ των εξαγωγικών πωλήσεών της προς τους κοινοτικούς OEM και των εξαγωγικών πωλήσεών της προς τους κοινοτικούς διανομείς.

168 Οι προϋποθέσεις αυτές είναι νέες. Δεν περιλαμβάνονται ούτε στον κανονισμό 535/87 ούτε στην προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου.

169 Η πρώτη προϋπόθεση είναι αδύνατο να ικανοποιηθεί. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υπολόγισε το περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας βάσει των κερδών που πραγματοποίησαν η Siam και η Victory επί των εγχωρίων πωλήσεών τους του ομοειδούς προϊόντος. Η προσφεύγουσα όμως έλαβε γνώση του περιθωρίου αυτού μόλις κατά τον χρόνο της δημοσιεύσεως του προσωρινού κανονισμού. Συνεπώς, δεν μπορούσε πρακτικά να αποδείξει, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας, ότι τα κέρδη που πραγματοποίησε επί των εξαγωγικών πωλήσεών της προς τους OEM ήσαν μικρότερα από το περιθώριο κέρδους της, όπως το υπολόγισε η Επιτροπή.

170 Η δεύτερη προϋπόθεση είναι προδήλως εσφαλμένη. Η προσαρμογή OEM δεν συνεπάγεται σύγκριση μεταξύ των εξαγωγικών πωλήσεων προς τους κοινοτικούς OEM και των εξαγωγικών πωλήσεων προς τους κοινοτικούς διανομείς. Συνίσταται στη σύγκριση των εξαγωγικών πωλήσεων προς τους κοινοτικούς OEM με τις εγχώριες πωλήσεις προϊόντων φερόντων σήμα.

171 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, για να τύχει προσαρμογής OEM, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να πληροί δύο προϋποθέσεις, ήτοι:

— να αποδείξει ότι οι εξαγωγικές πωλήσεις του προς την Κοινότητα πραγματοποιούνται σε OEM,

— να αποδείξει ότι οι εξαγωγικές πωλήσεις του προς την Κοινότητα στους ΟΕΜ πραγματοποιούνται σε χαμηλότερη τιμή και με μικρότερο περιθώριο κέρδους απ' ό,τι οι εγχώριες πωλήσεις του προϊόντων φερόντων σήμα.

172 Οι προϋποθέσεις αυτές δεν είναι νέες. Από της εκδόσεως του κανονισμού 535/87, περιλαμβάνονται στην πάγια πρακτική των κοινοτικών οργάνων [βλ., για παράδειγμα, σημείο 20 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού (ΕΚ) 2426/95 της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 1995, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μαγνητικών δίσκων (μικροδίσκων 3,5 ″) καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, Μεξικού και Μαλαισίας (ΕΕ L 249, σ. 3)].

173 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν πληρούσε καμία από τις προϋποθέσεις αυτές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

174 Από τον επίδικο κανονισμό (σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε, για δύο λόγους, να προβεί σε προσαρμογή για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους που θα περιλαμβανόταν στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων που πώλησε η προσφεύγουσα εντός της Κοινότητας σε αγοραστές ΟΕΜ. Ο πρώτος λόγος αφορά την έλλειψη αιτήσεως προσαρμογής στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα. Ο δεύτερος αφορά το ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις προσαρμογής ΟΕΜ.

175 Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς αν, προβάλλοντας τον δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

176 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν όφειλε να αποδείξει ότι υπήρχε διαφορά τιμής μεταξύ των πωλήσεών της στους OEM και των πωλήσεών της προϊόντων φερόντων σήμα.

177 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η ουσιώδης διαφορά μεταξύ των πωλήσεων στους OEM και των πωλήσεων προϊόντων φερόντων σήμα έγκειται στο επίπεδο εμπορίας. Συγκεκριμένα, τα δύο είδη αυτά πωλήσεων απευθύνονται σε διαφορετικούς πελάτες που παρεμβαίνουν κατά κανόνα σε διαφορετικά στάδια εμπορίας (προπαρατεθείσα απόφαση Goldstar κατά Συμβουλίου, σκέψη 45). Οι OEM ασκούν ιδιαίτερες λειτουργίες σε σχέση με τους συνήθεις μεταπωλητές. Αγοράζουν προϊόντα από έναν κατασκευαστή και τα μεταπωλούν κατόπιν υπό το δικό τους σήμα αναλαμβάνοντας την ευθύνη του κατασκευαστή και φέροντας το σύμφυτο προς την εμπορία τους κόστος. Η ιδιομορφία των λειτουργιών αυτών αντικατοπτρίζεται, μεταξύ άλλων, στη διάρθρωση των τιμών που χρησιμοποιεί ο κατασκευαστής έναντι των αγοραστών OEM, καθόσον οι τιμές αυτές είναι γενικώς χαμηλότερες από εκείνες που ισχύουν για τους συνήθεις μεταπωλητές.

178 Επομένως, το Συμβούλιο, απαιτώντας από την προσφεύγουσα να αποδείξει ότι οι εξαγωγικές προς την Κοινότητα πωλήσεις της σε αγοραστές OEM είχαν πραγματοποιηθεί σε χαμηλότερη τιμή και με μικρότερο περιθώριο κέρδους απ' ό,τι οι εγχώριες πωλήσεις της προϊόντων φερόντων σήμα, δεν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

179 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ικανοποιούσε την προϋπόθεση αυτή. Αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται όμως, η απόδειξη αυτή δεν ήταν αδύνατο να προσκομιστεί. Θα αρκούσε να αποδείξει την ύπαρξη ενός χωριστού και συνεκτικού συστήματος τιμών για τις εξαγωγικές πωλήσεις της προς την Κοινότητα στους OEM και των εγχωρίων πωλήσεών της προϊόντων φερόντων σήμα.

180 Όσον αφορά τη διαφορά τιμολογήσεως μεταξύ των πωλήσεων της προσφεύγουσας στους κοινοτικούς OEM και των πωλήσεών της προϊόντων φερόντων σήμα στους κοινοτικούς διανομείς, το Συμβούλιο ανέφερε ότι δεν συνιστούσε προϋπόθεση χορηγήσεως της προσαρμογής OEM, αλλά μέσο ελέγχου για το αν οι OEM ασκούσαν πράγματι ιδιαίτερες λειτουργίες σε σχέση με τους συνήθεις μεταπωλητές. Από την εξέταση της δικογραφίας προκύπτει όμως ότι η προσφεύγουσα πώλησε ορισμένα μοντέλα ποδηλάτων στους κοινοτικούς OEM σε

τιμή υψηλότερη από εκείνη των μοντέλων τα οποία πωλούσε στους κοινοτικούς διανομείς υπό το δικό της σήμα (Pheasant και Flamingo). Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνει το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι «οι περισσότερες εξαγωγικές πωλήσεις [της προσφεύγουσας προς την Κοινότητα] δεν πραγματοποιήθηκαν σε επίπεδο που να αποτελεί πώληση OEM» (σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού).

181 Συνεπώς, αρνούμενο να προβεί σε προσαρμογή OEM για τον λόγο ότι οι πωλήσεις της προσφεύγουσας δεν πληρούσαν τις σχετικές προϋποθέσεις, το Συμβούλιο δεν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

182 Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι πλημμέλειες που μπορούσε να παρουσιάζει ο πρώτος λόγος αρνήσεως της πραγματοποιήσεως αυτής της προσαρμογής, που αφορούσε την έλλειψη αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα, δεν ασκούν, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στην εκτίμηση του δευτέρου λόγου.

183 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δεύτερος λογος ακυρώσεως δεν είναι βάσιμος.

184 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

185 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα θα φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Lindh García-Valdecasas Lenaerts

Cooke Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Ιουλίου 1998.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Η Πρόεδρος
P. Lindh

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 2996

Επίμαχοι κανονισμοί ..... II - 2998

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 3002

Επί της ουσίας ..... II - 3003

1. Επί του πρώτου λόγου που αφορά παράβαση του βασικού κανονισμού, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει το πραγματικό περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας για να καθορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία των εξαχθέντων προς την Κοινότητα προϊόντων της ..... II - 3005

Πρώτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας ..... II - 3005

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3005

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3007

— Επί της θεσπίσεως του κριτηρίου του 10 % ..... II - 3010

α) Επί της δημιουργίας νέας προϋποθέσεως ..... II - 3010

β) Επί του αυθαιρέτου χαρακτήρα του κριτηρίου του 10 % ..... II - 3011

γ) Επί της υπάρξεως προηγουμένης πρακτικής ..... II - 3012

— Επί της εφαρμογής του κριτηρίου του 10 % στην προσφεύγουσα ..... II - 3013

α) Επί των πωλήσεων της προσφεύγουσας σε απόλυτες τιμές ..... II - 3013

β) Επί της αξίας των πωλήσεων της προσφεύγουσας ..... II - 3014

γ) Επί της αυστηρής εφαρμογής του κριτηρίου του 10 % ..... II - 3015

Δεύτερο σκέλος: προσαρμογές του κόστους παραγωγής και των εξόδων ΠΓΔ ..... II - 3016

Επί της προσαρμογής του κόστους παραγωγής της προσφεύγουσας ..... II - 3017

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3017

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3018

Επί της προσαρμογής των εξόδων ΠΓΔ της προσφεύγουσας ..... II - 3019

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3019

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3020

Τρίτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της Siam ..... II - 3022

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3022

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3023

Τέταρτο σκέλος: περιθώριο κέρδους της Victory ..... II - 3024

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3024

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3026

— Επί των πληροφοριακών στοιχείων που διαβίβασε η Victory ..... II - 3027

— Επί της μέσης τιμής πωλήσεως των ποδηλάτων της Victory ..... II - 3027

— Επί της διαφοράς εμπορικού επιπέδου ..... II - 3028

— Επί του κόστους παραγωγής της Victory ..... II - 3028

2. Επί του δευτέρου λόγου που αφορά παράβαση του βασικού κανονισμού, καθόσον το Συμβούλιο αρνήθηκε να πραγματοποιήσει προσαρμογή για να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους που περιλαμβάνεται στην κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων της προσφεύγουσας που πωλήθηκαν εντός της Κοινότητας σε αγοραστές OEM ..... II - 3031

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 3031

Επί της προϋποθέσεως περί αιτήσεως στηριζομένης σε δικαιολογητικά έγγραφα ..... II - 3031

Επί των προϋποθέσεων προσαρμογής OEM ..... II - 3034

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 3036

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 3038